

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਅਠਤਾਲੀਵਾਂ ਭਾਗ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼: ਹਬੱਕੂਕ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਾਈਬਲਕ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ
“ਰੋਜ਼ਾਨਾ” ਦੇ ਭੇਦ ਦਾ ਮਹੱਤਵ

Jeff Pippenger

2024-01-12

ਉਲਾਈ ਦਰਿਆ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ।

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨਦੇ ਸਨ, ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਗੁੰਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਅਤੇ ਉਤਕੰਠਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਉਹ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।”

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੂਕ 2:1-4 ਦੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਸੀ: ‘ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੀਨਾਰ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਲੋਗਾ, ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੇਗਾ: ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੇਰ ਲਾਵੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਵੇਖੋ, ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜੋ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਫੂਲੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।”

“1842 ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦਿਸ਼ਾ—‘ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਲਿਖ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ’—ਨੇ ਚਾਰਲਜ਼ ਫਿਚ ਨੂੰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਚਾਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਬੱਕੂਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇਰੀ—ਇੱਕ ਠਹਿਰਾਉ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰੀ ਬਚਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਪਿਆ: ‘ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਲੋਗਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਠਹਿਰੇ, ਤਦ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ.... ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।’ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼, 391, 392.”

ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹਨ। ਬਾਈਬਲੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਸਾਕਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਨਾ ਸੁਣੇ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਹਰ ਇਕ ਗੱਲ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਵੇ। ਮੱਤੀ 18:16.

ਜਦੋਂ ਹਬੱਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ (1843 ਅਤੇ 1850 ਦੀਆਂ ਅਗੂਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰਟਾਂ) ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਮੋਤੀ ਸਨ। 1843 ਦੀ ਭੁੱਲ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਤਖ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰ (ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ) ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੀਣਾਰ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਾਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:1.

ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਮੰਜੂਸ਼ਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਹਬੱਕੁਕ 2:2।

ਫਿਰ ਸਾਰਣੀਆਂ ਉਡੀਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਲੋਗਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦੇਰੀ ਕਰੇ, ਤਦ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:3.

ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ (ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫਿਰ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਖੋ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਅਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਧਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਬੱਕੁਕ 2:4.

ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਹ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾਈ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਉਹੀ ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ ਬੁੱਧਵਾਨ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਉਹ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰਤਨ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੁਨੇਹੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੁਨਹਿਰੀ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਆਵੇਗੀ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਤਦੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਾਵਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” Review and Herald, July 20, 1897.

ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕੇਗੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ—ਗਿਣਤੀ ਦਸ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ—ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੱਕ ਪਰੀਖਿਆਕਾਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪਰੀਖਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪੁਨਰਾਵਰਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ-ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

“ਮੈਨੂੰ ਅਕਸਰ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਬੁੱਧਿਮਾਨ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮੂਰਖ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਸ਼ਬਦਸ਼ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ।” Review and Herald, August 19, 1890.

ਦਸ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਣੇ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਪੋਸ਼ਿਤ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਬੱਕੁਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਘਮੰਡੀ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਧਾਰਸਾਹਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ।

ਵੇਖੋ, ਜਿਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਫੂਲ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿੱਧੀ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਧਰਮੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਟਿਕਦਾ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਲਾਲਸਾ ਨੂੰ ਪਾਤਾਲ ਵਾਂਗ ਵਿਸਥਾਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸਭ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਢੇਰ ਲਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਾਣ-ਭਰੀ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਗੇ, ਅਤੇ ਕਹਿਣਗੇ, “ਹਾਏ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਹ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਹੀਂ! ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ? ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਣੀ ਚਿੱਟੜ ਨਾਲ ਲੱਦਦਾ ਹੈ!” ਕੀ ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਨਹੀਂ ਉੱਠਣਗੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਡੰਗ ਮਾਰਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਗਣਗੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਲੁਟ ਹੋ ਜਾਏਂਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ ਤੈਨੂੰ ਲੁੱਟੇਗਾ; ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ, ਨਗਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਿੱਸਾ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਹਬੱਕੁਕ 2:4-8.

ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ (ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ) ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ “ਬਹੁਤੀਆਂ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ।” ਇਹ ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਡੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਈਜ਼ੇਬਲ ਨੂੰ ਕੁੱਤਿਆਂ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਯਹੋਵਾਹ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਵੇਖੋ, ਉੱਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੋਕ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੋਣਿਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੌਮ ਉੱਠਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਧਨੁਖ ਅਤੇ ਭਾਲਾ ਫੜਨਗੇ; ਉਹ ਕਠੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਇਆ ਨਹੀਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਂਗ ਗਰਜਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਹੇ ਸੀਓਨ ਦੀ ਧੀਏ, ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਕਤਾਰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ: ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਢਿੱਲੇ ਪੈ ਗਏ ਹਨ; ਪੀੜਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਕੜ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਰਦ, ਜਿਵੇਂ ਜਣਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਨਿਕਲ, ਅਤੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਨਾ ਤੁਰੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਵੈਰੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਚੁੰਨ ਪਾਸੇ ਭੈ ਹੈ। ਹੇ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਧੀਏ, ਟਾਟ ਬੰਨ੍ਹ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਆਹ ਵਿੱਚ ਰੋਲ; ਆਪਣੇ ਲਈ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਲਾਪ ਵਰਗਾ ਸੋਗ ਕਰ, ਅਤਿ ਕੌੜਾ ਵਿਲਾਪ; ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਚਾਨਕ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਵੇਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 6:22-26.

ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਤੇ ਪੀਤਾ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

“ਨੈਤਿਕ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੱਚੀ ਜੋਤਿ ਦੇ ਚਮਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਿੰਦੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਛਾਪ ਲੈਣ। ਇਸ ਛਾਪ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹੀ ਨਿਰਣੈ ਅਪਣਾਉਣਾ ਜੋ ਦਰਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ

ਸਭਨਾਂ ਬਾਰੇ ਜੇ ਇਹ ਛਾਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਉਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮੈਂ ਪੀਏਗਾ, ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਰੋਸ ਦੇ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਮਿਲਾਵਟ ਦੇ ਢਾਲੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਅਤੇ ਗੰਧਕ ਨਾਲ ਪੀੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।' Review and Herald, July 13, 1897.

ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੁਆਰੀਆਂ ਬਾਬਲ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਵੀ ਪੀਣਗੀਆਂ। ਯਸਾਯਾਹ ਵਿੱਚ, ਇਫਰਾਇਮ ਦੇ ਮਤਵਾਲੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਮਤਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ "ਕੁੰਭਾਰ ਦੀ ਮਿੱਟੀ" ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਨਾ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੀ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਛਾਣ, ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਹੈ, ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚਲੇ ਉਸ ਅੰਸ਼ ਦੀ ਮਿਲਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਤੀਪੁਜਕਤਾ ਹੀ ਸੀ ਜੋ "ਹਟਾਈ ਗਈ," ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲਾ "ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ" ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਦੂਜੇ ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਮੁੱਖ ਸੱਚਾਈ ਹੈ।

"ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਮਾਮਲਾ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ [ਨਿੱਤ ਦੀ] ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਮਿਲਦੀ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਮੈਂ [ਇੱਕ ਕਾਂਕੋਰਡੈਂਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ] ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਲਏ ਜੋ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, 'ਦੂਰ ਕਰਨਾ'; ਉਹ ਨਿੱਤ ਦੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇਗਾ; 'ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਤ ਦੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ,' ਆਦਿ। ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਪਾਠ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:7, 8 ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ। 'ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਰਮ ਦਾ ਭੇਦ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਕਿਰਿਆ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਕੇਵਲ ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਰੋਕੇ ਰੱਖੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਰਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,' ਆਦਿ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਪਾਠ ਤੱਕ ਆਇਆ, ਉਹ, ਸੱਚਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗੀ! ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ! ਇਹੀ ਨਿੱਤ ਦੀ ਹੈ! ਚੰਗਾ, ਹੁਣ, ਪੌਲਸ ਦਾ 'ਉਹ ਜੋ ਹੁਣ ਰੋਕਦਾ ਹੈ,' ਜਾਂ ਅੜਿੱਕਾ ਪਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੋਂ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? 'ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ' ਅਤੇ 'ਦੁਸ਼ਟ' ਤੋਂ ਭਾਵ ਪਾਪਤੰਤਰ ਹੈ। ਚੰਗਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਤੰਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੈ; ਤਾਂ ਫਿਰ, 'ਨਿੱਤ ਦੀ' ਦਾ ਅਰਥ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" —ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ, Second Advent Manual, page 66। Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦਾ ਅਰਥ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸੱਚਾਈ ਵਜੋਂ ਖੋਜਿਆ। ਜਦੋਂ ਪੌਲਸ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬਲ ਭ੍ਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਉਹ ਆਮ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ ਅਨੁਛੇਦ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬੁੱਤਪਰਸਤ ਰੋਮ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਰੀਰ ਦਾ ਦੀਵਾ ਅੱਖ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਇਕਾਗ੍ਰ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਚਾਨਣ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੇਰੀ ਅੱਖ ਬੁਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਉਹ ਚਾਨਣ ਜੋ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹਨੇਰਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇਗਾ! ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇਗਾ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਲ ਲੱਗਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਾਮੇਨ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਮੱਤੀ 6:22-24।

ਸੱਚ ਲਈ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸੱਚ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੱਧ-ਭੂਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਰੱਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਰਤਨ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਚਮਕਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ "the daily" ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਮਦਿਰਾਪੀਆਂ ਨੇ

ਉਲਟਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "The daily" ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਮਦਿਰਾਪੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲੀ ਰਤਨ ਲਿਆਂਦਾ, ਜੋ ਉਹ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ "the daily" ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਰ ਦੀ ਆਪਣੀਆਂ ਰਤਨਾਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੂਜਾ ਆਗਮਨ ਅਗਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾ ਸੀ, 1798 ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਉੱਤੇ ਲੱਗਿਆ ਘਾਤਕ ਘਾਵ ਕੇਵਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੋ ਚੌਥੇ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਧਰਤੀਲੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਵੀ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀਮਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੱਧਤੀ ਵੱਲ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ, Cruden's Concordance ਵਰਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ। ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਕ ਦੇਇਸਟ ਸੀ, ਮੈਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ, ਸਭ ਪੜ੍ਹੀਆਂ; ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਸੀ! ਤਾਂ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਸੀ। 1818 ਜਾਂ 19 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਮੈਂ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਾਣਿਆ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਦੇਇਸਟ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਅਰਥਭਰੀ ਗੱਲ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, 'ਤੂੰ ਇਸ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਉਸ ਲਿਖਤ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ?'—ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਦੇਇਸਟ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ—ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। 'ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?' ਉਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਐਸੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਝੀ ਨਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ—'ਮੰਨ ਲੈ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਅੰਸ਼ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰੇਂਗਾ?' ਤਦ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਧੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਈ:—ਮੈਂ ਐਸੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਖੋਜਦਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ Cruden's Concordance ਸੀ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਾਈਬਲ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਸਿਵਾਏ ਥੋੜ੍ਹੀਆਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65."

ਮਿਲਰ ਦੇ ਰਤਨ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਅਧਿਐਨ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਰਾਹੀਂ ਵੀ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਕਿਸਾਨ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਏ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਉਸ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਮੁੜ ਮੁੜ ਆਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਦਾ ਹੀ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਕੜੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੜੀ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਕੜੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਚਰਜ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵੱਲ ਨਿਹਾਰਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਇਕ ਸੰਪੂਰਣ ਕੜੀ ਵੇਖੀ। ਉਹ ਬਚਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾਹੀਨ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਸੋਭਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਚਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਆਦਰ ਅਤੇ ਭੈ-ਭਕਤੀ ਨਾਲ ਮੰਨਿਆ।" Early Writings, 230.

ਜਦੋਂ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦੂਤ" ਮਿਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਦੂਤ ਗਬਰੀਏਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ "ਆਪਣਾ ਦੂਤ" ਉਹ ਉਪਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਗਬਰੀਏਲ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਤ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ, "ਮੈਂ ਗਬਰੀਏਲ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਖੜਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੇ ਆਦਰ ਦੇ ਪਦ ਉੱਤੇ ਅਸੀਨ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਕੋਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਇ ਮੀਕਾਏਲ [ਮਸੀਹ] ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ।" ਦਾਨੀਏਲ 10:21। ਗਬਰੀਏਲ ਬਾਰੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜ ਕੇ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:1।" ਯੂਗਾਂ ਦੀ ਆਸਾ, 99.

ਗਬਰੀਏਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੂਤ ਮਿਲਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਅਤੇ "ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਸਦਾ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।" ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਅਧਿਐਨ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਵਿਕਸਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਵਿਧੀ ਉਸ ਨੇ ਵਰਤੀ, ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਸੱਚਾਈ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ। ਮਿਲਰ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤੇ, ਪਰ "the daily" ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਕਿਵੇਂ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

ਮਿਲਰ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਯਤਾਂ ਨੌਂ ਤੋਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੰਗ-ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਨਕੋਰਡੈਂਸ ਸੀ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ "sur" ਅਤੇ "rum" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾ ਲੈਣਾ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ "miqdash" ਅਤੇ "qodesh" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਫ਼ਰਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ "tamid" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਹ ਨਾ ਵੇਖ ਸਕਿਆ ਹੁੰਦਾ (ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖੀ), ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "tamid" ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਰ ਪ੍ਰਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "tamid" ਨੂੰ ਸੰਗਿਠਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। "Tamid" ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ "ਨਿਰੰਤਰ" ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "the daily" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਵਲ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੰਗਿਠਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਨਿੰਨਾਣਵੇਂ ਵਾਰ ਇਹ ਕ੍ਰਿਆ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ, ਜਦੋਂ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੰਜ ਵਾਰ ਸੰਗਿਠਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਹੋਰ ਸਭ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਇਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਿੰਨਾਣਵੇਂ ਵਾਰ ਕ੍ਰਿਆ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੰਗਿਠਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ "ਠੀਕ" ਕਰਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ "ਠੀਕ" ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਵਿੱਚ "ਬਲੀਦਾਨ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੰਗਿਠਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਿਆ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਨੁਵਾਦਕਾਂ ਨੂੰ "ਠੀਕ" ਕਰਨ ਲਈ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ "'Daily' ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'sacrifice' ਸ਼ਬਦ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਠ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਿੱਤੀ।"

ਮਿਲਰ, ਆਪਣੀ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਨੇ 2 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਨਿਨਾਣਵੇਂ ਵਾਰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਾ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਇਹ [ਰੋਜ਼ਾਨਾ] ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।" ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਉਹ ਰਤਨ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਢੰਗ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਿਵਿਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸੇ ਲਈ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਸਹੀ ਤਾਂ ਸੀ, ਪਰ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣ ਨਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਵਾਰ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੱਥੇ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" "ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਇੱਕ ਵਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਬਾਕੀ ਦੋ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "rum" ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋ ਵਾਰ ਇਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "sur" ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਹਟਾ ਲੈਣਾ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ, ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "rum" ਦਾ ਅਰਥ "ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇਣਾ" ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਇਤ ਇਕੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ, ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "sur" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਹਟਾ ਦੇਣਾ" ਹੈ।

ਉਹ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਖਾਂਦੇ ਤੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਹਟਾਓ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੋ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਹੀ ਅਰਥ ਵਾਲੇ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵਾਰ "the daily," ਦਾ "taken away" ਹੋਣਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਦਾ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਇਹ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ-ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਪਰ ਅਰਥਾਤ ਉਹ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ "sur" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦਾ ਭਾਵ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ "the daily," "taken away" ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਉਹ "miqdash" ਅਤੇ "qodesh" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਯਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਆਯਤਾਂ ਵਿੱਚ "ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ" ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਉਲਲੇਖ ਬਾਰੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਨਿਸਕਰਸ਼ ਵਜੋਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਉਲਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ "qodesh" ਹੀ ਵਰਤਦਾ, ਅਤੇ ਆਯਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ "miqdash" ਨਾ ਵਰਤਦਾ। ਮਿਲਰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਅਭਿਰਾਮ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਤਥਾਪਿ ਮਿਲਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਝ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ।

ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਸਾਵਧਾਨ ਲੇਖਕ ਸੀ, ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੀ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਮਨੁੱਖ ਸਨ, ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਹੀ ਸੀ। ਜੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਨ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ" ਜਾਂ "ਹਟਾ ਲੈਣਾ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ "ਨਿੱਤ ਦੀ" ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੇ ਉਸੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੌਲੁਸ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੀਬਰ ਭਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ

ਲਈ ਨਿਯਤ ਹਨ।

ਜੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਘਿਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਬਲ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਐਫ਼ਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਰਗ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਰਗ ਅਣਪੜ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੁਣਨਗੇ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਝੂਠਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਲੁਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੱਕੂਕ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੱਤੀ ਪੱਚੀ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਦੀਆਂ ਹਨ (ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਵਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਲੋਕ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ? ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿਖਾਏ ਹਨ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਾਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਵੱਢਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਬਲਵਾਨ ਕੌਮ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਤਦ ਮੁਸਾ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਫਿਰ ਮਿਸਰੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਨਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈਂ; ਕਿ ਤੂੰ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਸਾਹਮਣੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਸਦਾ ਹੈਂ; ਕਿ ਤੇਰਾ ਬੱਦਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਠਹਿਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿ ਤੂੰ ਦਿਨ ਦੇ ਵੇਲੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਖੰਭ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਖੰਭ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈਂ। ਹੁਣ ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਤੇਰੀ ਖ਼ਿਆਤੀ ਸੁਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਹਿਣਗੀਆਂ, ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਬੋਲਿਆ ਹੈਂ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਧੀਮਾ ਅਤੇ ਅਤਿ ਦਇਆਵਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਭੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੇਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ; ਜੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੀ ਅਨਿਆਇਤਾ ਦਾ ਦੰਡ ਤੀਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪੁੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਦਇਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਲੋਕ ਦੀ ਅਨਿਆਇਤਾ ਮਾਫ਼ ਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਸ ਲੋਕ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਹ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਜੋ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਦਸ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਭੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੇਗਾ। ਪਰ ਮੇਰਾ ਦਾਸ ਕਾਲੋਬ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਪੂਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਉਸ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਪਾਵੇਗੀ। ਗਿਣਤੀ 14:11-24.